

Висновки. Виробництво халяльної продукції передбачає дотримання високих стандартів, які покращують умови утримання та поводження з тваринами. Це позитивно впливає на етичне сприйняття виробничих процесів і на економічні результати. Завдяки відповідності вимогам халяльної сертифікації та надійним торговельним відносинам, Україна продовжує успішно розвивати експорт м'яса птиці до КСА, підвищуючи свою конкурентоспроможність на міжнародному ринку.

Література

1. Міністерство аграрної політики та продовольства України. Експорт сільськогосподарської продукції України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agro.me.gov.ua> – Дата звернення: 18.09.2024.
2. Асоціація Халяль України. Про халяль [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://halal.ua/about-halal> – Дата звернення: 08.11.2024.
3. Mylostyvyi R. V. Veterinary, economic and social aspects of cattle welfare: a review. *One Health Journal*. 2023. Vol. 1, no. 4. P. 28–36. <https://doi.org/10.31073/onehealthjournal2023-iv-03>
4. Saudi Food and Drug Authority (SFDA). Meat Import Regulations [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.sfda.gov.sa/ar/food/about/administration/mangement_food/Pages/EDOI-FC-MeatAndImportingCountries.aspx – Дата звернення: 11.11.2024.

УДК 637,5:636,4

МАРЧЕНКО Євгеній, ПЕЛЯК Олег, здобувачі вищої освіти 1 курсу освітнього ступеня «Доктор філософії», спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – **ВЕРБЕЛЬЧУК Тетяна**, кандидат с.-г. наук, доцент
Поліський національний університет
м. Житомир, Україна

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ

Актуальність проблеми. Технологія виробництва є основним чинником, що визначає ефективність і якість продукції. Вона включає комплекс методів, процесів і засобів, які використовують на всіх етапах виробництва – від підготовки сировини до виготовлення кінцевого продукту. Від правильного вибору технології залежить не лише продуктивність, але й економічна доцільність виробництва, зниження витрат, підвищення якості та безпеки продукції [3]. У виробництві свинини технологія охоплює процеси годівлі, утримання тварин, автоматизацію, біобезпеку та захист навколишнього середовища, що дозволяє досягти стабільних результатів і забезпечити конкурентоспроможність [1]. Технологія в цьому контексті – це наука, що досліджує методи, процеси та засоби виробництва й переробки свинини як кінцевого продукту [2].

Метою дослідження є аналіз ключових аспектів технології виробництва свинини, вивчення впливу різних технологічних процесів на ефективність і якість продукції, а також визначення шляхів оптимізації виробничих процесів для підвищення економічної ефективності.

Результати досліджень. Основною метою технології є виявлення ключових складових елементів виробничого процесу, а також пошук і розробка найбільш ефективних комбінацій різних методів і засобів виробництва. Це робиться для отримання доступної, екологічно чистої та достатньо якісної продукції, сировини, яка може бути використана в переробній та легкій промисловості [5].

Основою промислової технології є чітка ритміка виробничого процесу, зокрема у питаннях відтворення, що забезпечує стабільне отримання, вирощування та відгодівлю свиней протягом року. Цілорічна ритмічність відтворення дозволяє оптимально планувати та ефективно використовувати приміщення, рівномірно експлуатувати механізми і обладнання, а також покращувати організацію виробничого процесу, зокрема у сфері переробки свинини.

У структурі управління промислових підприємств ключовою одиницею є технологічна група, а кілька таких груп формують виробничу групу. Кожне свинарське підприємство з замкненим виробничим циклом свинини створює різні виробничі групи, включаючи: основних кнурів і кнурів на перевірку, ремонтних кнурців, свиноматок, які не поросилися, свиноматок на першому і другому етапах поросності, ремонтних свинок, підсисних свиноматок, поросят-сисунів, а також підсвинків для дорощування і відгодівлі.

Промислове виробництво свинини на підприємствах часто реалізується за чотирма-, три-, дво- або однофазними технологіями. Вибір конкретної технології залежить від розміру капіталовкладень, кількість поголів'я та особливостей структури виробничого процесу.

Основними характеристиками трьох технологій виробництва свинини є: потоковий принцип організації виробництва; ритмічність і послідовність технологічних процесів; висока концентрація поголів'я; сучасний рівень механізації, автоматизації та комп'ютеризації; годівля повнораціонними гранульованими комбікормами або вологими сумішами та іншими особливостями [2].

Сучасні технології виробництва свинини в Європі базуються на таких принципах [4]: замкнутого відтворення з дотриманням принципу «все порожньо – все зайнято»; використання сучасного обладнання; автоматизації та комп'ютеризації усіх виробничих процесів; мінімізації кількості працюючого персоналу; централізованій автоматичній системі контролю мікроклімату в приміщеннях свинокомплексу, включаючи температуру, вологість, повітрообмін тощо; застосуванні бетонних, металопластикових або пластикових щілинних підлог у різних виробничих цехах; самопливної системі видалення гною; суворому дотриманню санітарно-гігієнічних норм; розробці і впровадженні енергозберігаючих технологій, а також використанні альтернативних джерел енергії, зокрема біогазових установок; будівництві та реконструкції нових

сучасних комплексів, які є найбільш ефективними з точки зору якості продукції та економічної доцільності.

Висновки. Сучасне виробництво свинини ґрунтується на широкому спектрі технологій, які підбираються відповідно до їх специфічних характеристик та економічної ефективності. Це дозволяє максимально оптимізувати всі етапи виробництва, від вирощування тварин до переробки продукції. У результаті, комплексний підхід до технологій виробництва свинини сприяє підвищенню продуктивності, зниженню витрат та покращенню якості кінцевої продукції.

Література

1. Асоціація «Свинарів України». URL: <http://asu.pigua.info/> (дата звернення: 22.10.2024)
2. Свинарство : монографія / за наук. ред. В. М. Волощука. К. : Аграр. Наука, 2014. 592 с.
3. Світові тенденції в галузі свинарства : веб-сайт. URL: <https://pigua.info/uk> (дата звернення: 22.10.2024).
4. Михалко О. Г. Сучасний стан та шляхи розвитку свинарства в світі та Україні. *Вісник Сумського національного аграрного університету : науковий журнал. Сер. «Тваринництво»*. 2021. Вип. 3 (46). С. 61–77.
5. Voloshynov V, Povod M, Mykhalko O, Verbelchuk T, Verbelchuk S, Koberniuk V, Lavryniuk O, and Shcherbatiuk N (2024). The efficiency of pigs from different genetic origins under industrial conditions in Ukraine. *Online J. Anim. Feed Res.*, 14(4): 225-233. DOI: <https://dx.doi.org/10.51227/ojaf.2024.27>

УДК 636.08

СИТНЯК Михайло, здобувач вищої освіти І курсу спеціальності «Агрономія»

Науковий керівник – **ПРИДЕТКЕВИЧ Юлія**, асистент кафедри хімії
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЦІННІСТЬ ВІДХОДІВ ТВАРИННИЦТВА

Гній дуже широко використовується у народному господарстві більшості країн світу завдяки тому, що містить дуже цінні хімічні і біологічні компоненти (азот, фосфор, калій, мікроелементи, вуглецевмісні сполуки, органічні речовини, ферменти та інші сполуки). Такому широкому використанню (утилізації) гною сприяє впровадження досконалих та прогресивних технологій його попередньої обробки. З гною можна одержати такі цінні продукти, як кормові дріжджі, білкові сполуки, горючі масла, нафту, концентровані мінеральні добрива (найчастіше азотні) хімічні речовини: дьоготь, етилен, аміак, метиловий спирт, сечовину, формальдегід, вуглекислий газ, який використовується для виробництва «сухого льоду».